

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2023/977 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 10. maja 2023

o izmenjavi informacij med organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj držav članic ter razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2006/960/PNZ

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 87(2), točka (a), Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Mednarodne kriminalne dejavnosti so velika grožnja za notranjo varnost Unije ter zahtevajo usklajen, ciljno usmerjen in prilagojen odziv. Nacionalni organi, ki delujejo na terenu, imajo sicer osrednjo vlogo v boju proti kriminalu in terorizmu, vendar so ukrepi na ravni Unije bistveni za zagotavljanje učinkovitega in uspešnega sodelovanja v zvezi z izmenjavo informacij. Organizirani kriminal in terorizem sta poleg tega značilen odraz zlasti povezave med notranjo in zunanjo varnostjo. Mednarodne kriminalne dejavnosti se širijo prek meja ter se izkazujejo v organiziranih kriminalnih združbah in terorističnih skupinah, ki se ukvarjajo z različnimi vse bolj razgibanimi in kompleksnimi kriminalnimi dejavnostmi. Glede na to je potreben boljši pravni okvir, da bodo lahko pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj učinkoviteje preprečevali, odkrivali in preiskovali kazniva dejanja.
- (2) Za razvoj območja svobode, varnosti in pravice, za katerega je značilna odsotnost kontrolna notranjih mejah, je bistveno, da imajo pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj v eni državi članici v okviru veljavnega prava Unije in nacionalnega prava možnost, da pridobijo enakovreden dostop do informacij, ki so na voljo njihovim kolegom v drugi državi članici. V zvezi s tem bi morali pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj sodelovati učinkovito in po vsej Uniji. Zato je policijsko sodelovanje na področju izmenjave ustreznih informacij za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj bistveni sestavni del ukrepov, ki podpirajo javno varnost na soodvisnem območju brez kontrol na notranjih mejah. Izmenjava informacij o kriminalu in kriminalnih dejavnostih, vključno s terorizmom, prispeva k splošnemu cilju zaščite varnosti fizičnih oseb ter zaščite pomembnih interesov pravnih oseb, zaščitenih s pravom.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. marca 2023 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 24. aprila 2023.

- (3) Večina organiziranih kriminalnih združb je prisotnih v več kot treh državah in jih sestavljajo člani z več državljanstvi, ki se ukvarjajo z različnimi kriminalnimi dejavnostmi. Struktura organiziranih kriminalnih združb je vedno bolj izpopolnjena, poleg tega pa imajo močne in učinkovite sisteme čezmejnega komuniciranja in sodelovanja med svojimi člani.
- (4) Za učinkovit boj proti čezmejnemu kriminalu je bistvenega pomena, da si pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj hitro izmenjujejo informacije in med seboj operativno sodelujejo. Čeprav se je čezmejno sodelovanje med pristojnimi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj v zadnjih letih izboljšalo, še vedno obstajajo nekatere praktične in pravne ovire. Pri tem bo Priporočilo Sveta (EU) 2022/915 ⁽²⁾ državam članicam v pomoč pri nadaljnji poglobitvi čezmejnega operativnega sodelovanja.
- (5) Nekatere države članice so pripravile pilotne projekte za okrepitev čezmejnega sodelovanja, ki se na primer osredotočajo na skupne patrulje policistov iz sosednjih držav članic v obmejnih regijah. Več držav članic je sklenilo tudi dvostranske ali celo večstranske sporazume za okrepitev čezmejnega sodelovanja, vključno z izmenjavo informacij. Ta direktiva teh možnosti ne omejuje, če so pravila o izmenjavi informacij, določena v takih sporazumih, skladna s to direktivo, kadar se uporablja. Nasprotno, države članice se spodbuja k izmenjavi dobre prakse in izkušenj, pridobljenih pri takih pilotnih projektih in sporazumih, ter k uporabi razpoložljivih finančnih sredstev Unije v zvezi s tem, zlasti iz Sklada za notranjo varnost, vzpostavljenega z Uredbo (EU) 2021/1149 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (6) Izmenjavo informacij med državami članicami za namene preprečevanja in odkrivanja kaznivih dejanj ureja Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ⁽⁴⁾, ki je bila sprejeta 19. junija 1990, zlasti v členih 39 in 46 Konvencije. Z Okvirnim sklepom Sveta 2006/960/PNZ ⁽⁵⁾ so bile navedene določbe deloma nadomeščene in uvedena so bila nova pravila o izmenjavi informacij in obveščevalnih podatkov med pristojnimi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj.
- (7) Ocenjevanja, vključno s tistimi, ki se izvedejo na podlagi Uredbe Sveta (EU) št. 1053/2013 ⁽⁶⁾, so pokazala, da Okvirni sklep 2006/960/PNZ ni dovolj jasen in ne zagotavlja ustrezne in hitre izmenjave ustreznih informacij med državami članicami. Ocenjevanja so tudi pokazala, da se navedeni okvirni sklep v praksi redko uporablja, deloma zaradi nejasnosti, ki so se v praksi pojavile med področjem uporabe Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in področjem uporabe navedenega okvirnega sklepa.
- (8) Zato bi bilo treba posodobiti veljavni pravni okvir, da bi odpravili neskladja ter določili jasna in harmonizirana pravila, da bi olajšali in zagotovili ustrezno in hitro izmenjavo informacij med pristojnimi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj različnih držav članic, pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj pa omogočili, da se prilagodijo hitro spreminjajoči se in rastoči naravi organiziranega kriminala, tudi glede na globalizacijo in digitalizacijo družbe.

⁽²⁾ Priporočilo Sveta (EU) 2022/915 z dne 9. junija 2022 o operativnem sodelovanju na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (UL L 158, 13.6.2022, str. 53).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2021/1149 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2021 o vzpostavitvi Sklada za notranjo varnost (UL L 251, 15.7.2021, str. 94).

⁽⁴⁾ Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL L 239, 22.9.2000, str. 19).

⁽⁵⁾ Okvirni sklep Sveta 2006/960/PNZ z dne 18. decembra 2006 o poenostavitvi izmenjave informacij in obveščevalnih podatkov med organi kazenskega pregona držav članic Evropske unije (UL L 386, 29.12.2006, str. 89).

⁽⁶⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1053/2013 z dne 7. oktobra 2013 o vzpostavitvi ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda in razveljavitvi Sklepa Izvršnega odbora z dne 16. septembra 1998 o ustanovitvi stalnega odbora o ocenjevanju in izvajanju Schengenskega sporazuma (UL L 295, 6.11.2013, str. 27).

- (9) Zlasti bi morala ta direktiva zajeti izmenjavo informacij za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj, s čimer bi se v zvezi s takimi izmenjavami v celoti nadomestila člena 39 in 46 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in zagotovila potrebna pravna varnost. Poleg tega bi bilo treba poenostaviti in pojasniti ustrezna pravila, da bi olajšali njihovo učinkovito uporabo v praksi.
- (10) Določiti je treba harmonizirana pravila, ki urejajo medsektorske vidike izmenjave informacij med državami članicami na podlagi te direktive v različnih fazah preiskave, od faze zbiranja kriminalističnih obveščevalnih podatkov do faze preiskave kaznivega dejanja. V ta pravila bi morala biti vključena izmenjava informacij prek centrov za policijsko in carinsko sodelovanje, ki sta jih najmanj dve državi članici ustanovili na podlagi dvostranskih ali večstranskih dogovorov za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj. Vendar med ta pravila ne bi smela biti vključena dvostranska izmenjava informacij s tretjimi državami. Pravila, določena v tej direktivi, ne bi smela vplivati na uporabo pravil prava Unije o posebnih sistemih ali okvirih za take izmenjave, kot so uredbe (EU) 2016/794 ⁽⁷⁾, (EU) 2018/1860 ⁽⁸⁾, (EU) 2018/1861 ⁽⁹⁾ in (EU) 2018/1862 ⁽¹⁰⁾ Evropskega parlamenta in Sveta, direktivi (EU) 2016/681 ⁽¹¹⁾ in (EU) 2019/1153 ⁽¹²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta ter sklepa Sveta 2008/615/PNZ ⁽¹³⁾ in 2008/616/PNZ ⁽¹⁴⁾.
- (11) „Kaznivo dejanje“ je avtonomen pojem prava Unije, kot ga razlaga Sodišče Evropske unije. Zaradi učinkovitega boja proti kriminalu bi bilo treba za namene te direktive kot „kaznivo dejanje“ razumeti vsako ravnanje, ki je kaznivo na podlagi kazenskega prava države članice, ki prejme informacije na podlagi zaprosila ali na podlagi posredovanja informacij na lastno pobudo v skladu s to direktivo, ne glede na kazen, ki se lahko izreče v tej državi članici in ne glede na to, ali je dejanje kaznivo tudi na podlagi kazenskega prava države članice, ki posreduje informacije, ter brez poseganja v razloge za zavrnitev zaprosil za informacije, določenih v tej direktivi.
- (12) Ta direktiva ne posega v Konvencijo, pripravljeno na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji, o medsebojni pomoči in sodelovanju med carinskimi upravami ⁽¹⁵⁾ (Neapelj II).
- (13) Ker se ta direktiva ne uporablja za obdelavo informacij pri dejavnostih, ki ne spadajo v področje uporabe prava Unije, dejavnosti, ki zadevajo nacionalno varnost, ne spadajo na področje uporabe te direktive.

⁽⁷⁾ Uredba (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L 135, 24.5.2016, str. 53).

⁽⁸⁾ Uredba (EU) 2018/1860 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o uporabi schengenskega informacijskega sistema za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 312, 7.12.2018, str. 1).

⁽⁹⁾ Uredba (EU) 2018/1861 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju mejnih kontrol, o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma ter o spremembi in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1987/2006 (UL L 312, 7.12.2018, str. 14).

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, o spremembi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/533/PNZ ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1986/2006 Evropskega parlamenta in Sveta in Sklepa Komisije 2010/261/EU (UL L 312, 7.12.2018, str. 56).

⁽¹¹⁾ Direktiva (EU) 2016/681 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o uporabi podatkov iz evidence podatkov o potnikih (PNR) za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in hudih kaznivih dejanj (UL L 119, 4.5.2016, str. 132).

⁽¹²⁾ Direktiva (EU) 2019/1153 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o določitvi pravil za lažjo uporabo finančnih in drugih informacij za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona nekaterih kaznivih dejanj ter o razveljavitvi Sklepa Sveta 2000/642/PNZ (UL L 186, 11.7.2019, str. 122).

⁽¹³⁾ Sklep Sveta 2008/615/PNZ z dne 23. junija 2008 o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (UL L 210, 6.8.2008, str. 1).

⁽¹⁴⁾ Sklep Sveta 2008/616/PNZ z dne 23. junija 2008 o izvajanju Sklepa 2008/615/PNZ o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (UL L 210, 6.8.2008, str. 12).

⁽¹⁵⁾ UL C 24, 23.1.1998, str. 2.

- (14) Ta direktiva ne ureja posredovanja in uporabe informacij kot dokaza v sodnih postopkih. Zlasti se ne bi smelo razumeti, da določa pravico do uporabe informacij, ki se posredujejo v skladu s to direktivo, kot dokaz, in posledično ne vpliva na nobeno zahtevo, določeno v veljavnem pravu, za pridobitev soglasja države članice, ki posreduje informacije za tako uporabo. Ta direktiva ne vpliva na pravne akte Unije o dokazih, kot so uredba Evropskega parlamenta in Sveta o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih postopkih ter za izvrševanje zapornih kazni na podlagi kazenskih postopkov, Direktiva 2014/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁶⁾ in direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi harmoniziranih pravil o določitvi določenih poslovnih enot in imenovanju pravnih zastopnikov za namene zbiranja elektronskih dokazov v kazenskih postopkih. Tako bi bilo treba državam članicam, ki posredujejo informacije na podlagi te direktive, čeprav tega na podlagi te direktive niso dolžne storiti, dovoliti, da ob času posredovanja informacij ali kasneje dajo soglasje, da se te informacije uporabijo kot dokazi v sodnih postopkih, med drugim tudi kadar je to potrebno na podlagi nacionalnega prava, in sicer prek veljavnih instrumentov o pravosodnem sodelovanju med državami članicami.
- (15) Za vse izmenjave informacij na podlagi te direktive bi morale veljati pet splošnih načel, in sicer načela razpoložljivosti, enakovrednega dostopa, zaupnosti ter lastništva in zanesljivosti podatkov. Čeprav navedena načela ne posegajo v bolj specifične določbe te direktive, bi se morala, kadar je ustrezno, uporabljati kot smernice za njeno razlago in uporabo. Prvič, bi bilo treba načelo razpoložljivosti razumeti tako, da bi morale biti ustrezne informacije, ki so na voljo enotni kontaktni točki ali pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ene države članice, v čim večjem obsegu na voljo tudi enotni kontaktni točki ali pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj drugih držav članic. Vendar navedeno načelo ne bi smelo vplivati na uporabo specifičnih določb te direktive, ki omejujejo razpoložljivost informacij, kadar je to upravičeno, kot so določbe o razlogih za zavrnitev zaprosil za informacije in o sodnih odobritvah ali o obveznosti, da se od države članice ali tretje države, ki je prvotno posredovala informacije, pred izmenjavo pridobi soglasje za to. Drugič, na podlagi načela enakovrednega dostopa bi morale države članice zagotoviti, da je dostop enotne kontaktne točke in pristojnih organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj drugih držav članic do ustreznih informacij v bistvu enak in torej niti strožji niti manj strog od dostopa lastne enotne kontaktne točke in pristojnih organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj do teh informacij, ob upoštevanju bolj specifičnih določb te direktive. Tretjič, načelo zaupnosti od držav članic zahteva, da pri obravnavi informacij, ki so označene kot zaupne in se posredujejo njihovi enotni kontaktni točki ali njihovim pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, vzajemno spoštujejo nacionalna pravila o zaupnosti, tako da zagotovijo podobno raven zaupnosti v skladu s pravili o zaupnosti, določenimi v nacionalnem pravu. Četrto, na podlagi načela lastništva podatkov bi se informacije, ki so se prvotno pridobile od druge države članice ali tretje države, morale posredovati samo s soglasjem in v skladu s pogoji te države članice ali tretje države. Petič, na podlagi načela zanesljivosti podatkov bi bilo treba osebne podatke, za katere se ugotovi, da so netočni, nepopolni ali neposodobljivi, izbrisati ali popraviti ali omejiti njihovo obdelavo, kot je ustrezno, in o tem brez odlašanja obvestiti vse prejemnike teh podatkov.
- (16) Za doseg cilja, da se olajša in zagotovi ustrezna in hitra izmenjava informacij med državami članicami, bi morala ta direktiva določiti, da lahko države članice pridobijo informacije tako, da zanje zaprosijo enotno kontaktno točko drugih držav članic v skladu z nekaterimi jasnimi, poenostavljenimi in harmoniziranimi zahtevami. V zvezi z vsebino zaprosil za informacije ta direktiva izčrpno in dovolj podrobno ter brez poseganja v potrebo po ocenjevanju vsakega primera posebej določa zlasti situacije, kjer je treba zaprosila za informacije obravnavati kot nujna, najmanj katere podrobnosti morajo vsebovati in v katerem jeziku jih je treba predložiti.
- (17) Čeprav bi morale enotne kontaktne točke vsake države članice vsekakor imeti možnost, da predložijo zaprosila za informacije enotni kontaktni točki druge države članice, bi bilo treba zaradi prožnosti državam članicam poleg tega omogočiti, da nekatere svoje pristojne organe preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, ki so morebitno vključeni v evropsko sodelovanje, imenujejo za imenovane organe preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj za namen predložitve teh zaprosil enotnim kontaktnim točkam drugih držav članic. Vsaka država članica bi morala Komisiji predložiti seznam svojih imenovanih organov preprečevanja, odkrivanja in

⁽¹⁶⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (UL L 130, 1.5.2014, str. 1).

preiskovanja kaznivih dejanj. Države članice bi morale Komisijo obvestiti o vseh spremembah tega seznama. Komisija bi morala te sezname objaviti na spletu. Da bi lahko enotne kontaktne točke opravljale svoje naloge usklajevanja na podlagi te direktive, pa mora v primeru, ko se država članica odloči, da bo nekaterim svojim pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj dovolila predložitev zaprosil za informacije enotnim kontaktnim točkam drugih držav članic, ta država članica svojo enotno kontaktno točko obvestiti o vseh poslanih zaprosilih za informacije in vseh sporočilih v zvezi z njimi, tako da to svojo enotno kontaktno točko vedno vključi med prejemnice v kopiji. Države članice bi si morale prizadevati, da se neutemeljeno podvajanje osebnih podatkov omeji na minimum.

- (18) Da bi se zagotovila hitra obdelava zaprosil za informacije, predloženih enotni kontaktni točki, so potrebni roki. Roki bi morali biti jasni in sorazmerni ter upoštevati, ali je treba zaprosilo za informacije obravnavati kot nujno in ali se zaprosilo nanaša na neposredno ali posredno dostopne informacije. Da bi se zagotovila skladnost z veljavnimi roki, hkrati pa, kadar je objektivno upravičeno, omogočila določena mera prožnosti, bi morala biti odstopanja od rokov izjemoma možna le, kadar in če pristojni pravosodni organ zaprosene države članice potrebuje dodaten čas, da odloči o izdaji potrebne sodne odobritve. Taka potreba bi lahko na primer nastala zaradi širokega obsega ali kompleksnosti zadev, ki so predmet zaprosila za informacije. Da se v čim večji meri zagotovi, da se ne zamujajo časovno občutljive priložnosti za ukrepanje v posameznih primerih, bi morala zaprosena država članica zaprosene informacije posredovati takoj, ko jih pridobi enotna kontaktna točka, tudi kadar bi bil to le del razpoložljivih informacij, na katere se nanaša zaprosilo. Preostale zaprosene informacije bi bilo treba posredovati čim prej po tem, ko jih pridobi enotna kontaktna točka.
- (19) Enotne kontaktne točke bi morale oceniti, ali so zaprosene informacije potrebne in sorazmerne za uresničevanje namenov te direktive in ali so objektivni razlogi za zaprosilo dovolj jasno in podrobno pojasnjeni, da bi se izognili neupravičenemu posredovanju informacij ali posredovanju nesorazmernih količin informacij.
- (20) Izjemoma lahko država članica v objektivno upravičenih primerih zavrne zaprosilo za informacije, predloženo njeni enotni kontaktni točki. Da bi bilo delovanje sistema, ki se vzpostavlja s to direktivo, učinkovito in v celoti skladno z načelom pravne države, bi bilo treba navedene primere določiti izčrpno in jih razlagati ozko. Vendar je v pravilih iz te direktive močan poudarek na načelih nujnosti in sorazmernosti, s čimer se zagotavljajo zaščitni ukrepi pred zlorabo zaprosil za informacije, tudi kadar bi to pomenilo očitno kršitev temeljnih pravic. Države članice bi morale zato kot izraz splošne potrebne skrbnosti vedno preveriti skladnost zaprosil, ki so jim bila predložena na podlagi te direktive, z načeloma nujnosti in sorazmernosti ter zavrniti zaprosila, za katera menijo, da niso v skladu s tema načeloma. Kadar se razlogi za zavrnitev zaprosila nanašajo le na del zaprosenih informacij, bi bilo treba preostale informacije zagotoviti v rokih, ki jih določa ta direktiva. Da bi preprečili nepotrebne zavrnitve zaprosil za informacije, bi morala enotna kontaktna točka ali imenovani organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj države članice prosilke, kot je ustrezno, na zaprosilo zagotoviti pojasnila ali podrobnosti, potrebne za obdelavo zaprosila za informacije. Tek veljavnih rokov bi moral biti začasno prekinjen od trenutka, ko enotna kontaktna točka ali, kadar je ustrezno, imenovani organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj države članice prosilke prejme zaprosilo za pojasnila ali podrobnosti. Vendar bi bilo za pojasnila ali podrobnosti mogoče zaprositi le, kadar so pojasnila ali podrobnosti objektivno potrebni in sorazmerni, ker bi sicer bilo treba zaprosilo za informacije zavrniti iz enega od razlogov, navedenih v tej direktivi. Zaradi učinkovitega sodelovanja bi morale še vedno biti mogoče, da se potrebna pojasnila ali podrobnosti zaprosijo tudi v drugih primerih, ne da bi to povzročilo začasno prekinitev teka rokov.
- (21) Da bi se omogočila potrebna prožnost v zvezi z operativnimi potrebami, ki se lahko v praksi razlikujejo, bi bilo treba v tej direktivi poleg zaprosil za informacije, ki se predložijo enotnim kontaktnim točkam, določiti dva druga načina izmenjave informacij. Prvi je nezaprošeno posredovanje informacij bodisi prek enotne kontaktne točke bodisi prek pristojnega organa preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj enotni kontaktni točki ali pristojnemu organu preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj druge države članice brez predhodnega zaprosila, tj. posredovanje informacij na njihovo lastno pobudo. Drugi pa je posredovanje informacij na podlagi zaprosila za informacije, ki jih bodisi enotna kontaktna točka bodisi pristojni organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj predloži neposredno pristojnemu organu preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj druge države članice. V zvezi z obema načinoma izmenjave informacij ta direktiva določa le omejeno število

minimalnih zahtev, zlasti glede rednega obveščanja ustreznih enotnih kontaktnih točk, v zvezi s posredovanjem informacij na lastno pobudo pa primere, v katerih naj se posredujejo informacije, in jezik, ki ga je treba uporabiti. Te zahteve bi se morale uporabljati tudi v primerih, ko pristojni organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj enotni kontaktni točki svoje države članice posreduje informacije z namenom, da se navedene informacije posredujejo drugi državi članici, na primer kadar je treba upoštevati pravila iz te direktive o jeziku, ki se uporablja pri posredovanju informacij.

- (22) Zahteva po predhodni sodni odobritvi za posredovanje informacij predstavlja pomemben zaščitni ukrep in jo je treba spoštovati, kadar je določena z nacionalnim pravom. Vendar se pravni sistemi držav članic v tem pogledu razlikujejo, ta direktiva pa se ne bi smela razumeti tako, kot da vpliva na pravila in pogoje o predhodnih sodnih odobritvah, določenih v nacionalnem pravu, razen kot da zahteva, da se notranje izmenjave in izmenjave med državami članicami po vsebini in postopkovno enakovredno obravnavajo. Da bi se čim bolj skrajšale zamude in zmanjšali zapleti v zvezi z uporabo take zahteve, bi morali poleg tega enotna kontaktna točka ali pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, kot je ustrezno, države članice pristojnega pravosodnega organa po potrebi v sodelovanju z enotno kontaktno točko ali imenovanim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj države članice prosilke sprejeti vse praktične in pravne ukrepe za čim prejšnjo pridobitev sodne odobritve. Čeprav je pravna podlaga te direktive omejena na sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj na podlagi člena 87(2), točka (a), Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), je lahko ta direktiva pomembna tudi za pravosodne organe.
- (23) Zlasti je pomembno, da je v zvezi z vsemi izmenjavami informacij na podlagi te direktive zagotovljeno varstvo osebnih podatkov v skladu s pravom Unije. V ta namen bi morala vsaka obdelava osebnih podatkov, ki jo izvaja enotna kontaktna točka ali pristojni organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj na podlagi te direktive, potekati popolnoma v skladu z Direktivo (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁷⁾. Na podlagi Uredbe (EU) 2016/794 Agencija Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) obdeluje podatke v skladu s pravili iz navedene uredbe. Na navedeno direktivo in navedeno uredbo ta direktiva ne vpliva. Zlasti bi bilo treba navesti, da so vsi osebni podatki, ki si jih izmenjajo enotne kontaktne točke in pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, še naprej omejeni na kategorije podatkov glede na kategorijo posameznika, na katerega se nanašajo podatki, kot je navedeno v delu B Priloge II k Uredbi (EU) 2016/794. Glede na to bi bilo treba jasno razlikovati med podatki o osumljencih in podatki o pričah, žrtvah ali osebah, ki pripadajo drugim skupinam, za katere veljajo strožje omejitve. Poleg tega bi bilo treba vse take osebne podatke čim bolj razlikovati v skladu s stopnjo njihove točnosti in zanesljivosti. Za zagotovitev točnosti in zanesljivosti bi bilo treba dejstva razlikovati od osebnih ocen. Enotne kontaktne točke ali, kadar je ustrezno, pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj bi morali zaprositi za informacije na podlagi te direktive obravnavati čim prej, da se zagotovita točnost in zanesljivost osebnih podatkov, prepreči nepotrebno podvajanje podatkov in zmanjša tveganje, da bi bili podatki zastareli ali jim ne bi bilo več na voljo. Kadar se zdi, da so osebni podatki nepravilni, bi jih bilo treba nemudoma popraviti ali izbrisati ali pa njihovo obdelavo brez odlašanja ustaviti.
- (24) Da bi se omogočilo ustrezno in hitro posredovanje informacij s strani enotnih kontaktnih točk bodisi na podlagi zaprosila bodisi na njihovo lastno pobudo, je pomembno, da pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj razumejo drug drugega. Vse izmenjave informacij, vključno s posredovanjem zaprosenih informacij, zavrnitvami zaprosil za informacije, vključno z razlogi za take zavrnitve, in, kadar je ustrezno, zaprosili za pojasnila ali podrobnosti ter posredovanimi pojasnili ali podrobnostmi, ki se nanašajo na določeno zaprosilo, bi bilo treba posredovati v jeziku, v katerem je bilo to zaprosilo predloženo. Da bi torej preprečili zamude pri posredovanju zaprosenih informacij zaradi jezikovnih ovir in omejili stroške prevajanja, bi morale države članice pripraviti seznam enega ali več jezikov, v katerih se je mogoče obrniti na njihove enotne kontaktne točke in v katerih je mogoče komunicirati. Ker je angleščina jezik, ki se na splošno razume in uporablja v praksi v zvezi s sodelovanjem na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj v Uniji, bi morala biti vključena na ta seznam. Države članice bi morale ta seznam in vse njegove posodobitve posredovati Komisiji. Komisija bi morala zbirko teh seznamov objaviti na spletu.

⁽¹⁷⁾ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

- (25) Za zagotovitev varnosti in zaščite evropskih državljanov je bistveno, da ima Europol potrebne informacije, da lahko izpolnjuje svojo vlogo kriminalističnega informacijskega vozlišča Unije in podpira pristojne organe preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj. Zato bi bilo treba pri izmenjavi informacij med državami članicami, ne glede na to, ali se izmenjujejo na podlagi zaprosila za informacije, predloženega enotni kontaktni točki ali pristojnemu organu preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, ali informacije posreduje enotna kontaktna točka ali pristojni organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj na lastno pobudo, za vsak primer posebej oceniti, ali bi bilo treba kopijo zaprosila za informacije, predloženega na podlagi te direktive, ali informacij, izmenjanih na podlagi te direktive, poslati Europolu v skladu s členom 7(6) Uredbe (EU) 2016/794, če gre za kaznivo dejanje, ki spada med cilje Europolu. Take ocene bi morale temeljiti na ciljih Europolu, kot so določeni v Uredbi (EU) 2016/794, kar zadeva obseg kaznivega dejanja. Države članice ne bi smele biti obvezane, da Europolu pošljejo kopijo zaprosila za informacije ali izmenjanih informacij, kadar bi bilo to v nasprotju z bistvenimi varnostnimi interesi zadevne države članice, kadar bi to ogrozilo uspeh preiskave v teku ali varnost posameznika ali kadar bi razkrilo informacije v zvezi z organizacijami ali posebnimi obveščevalnimi dejavnostmi na področju nacionalne varnosti. Poleg tega bi bilo treba v skladu z načelom lastništva podatkov in brez poseganja v obveznost iz Uredbe (EU) 2016/794 glede določanja namena in omejitev obdelave informacij s strani Europolu informacije, ki so bile prvotno pridobljene od druge države članice ali tretje države, Europolu posredovati le, kadar je ta država članica ali tretja država dala soglasje. Države članice bi morale zagotoviti, da ima osebe njihovih enotnih kontaktnih točk in pristojnih organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ustrezno podporo in je usposobljeno za hitro in natančno ugotavljanje, katere informacije, izmenjane na podlagi te direktive, spadajo v pristojnost Europolu in so potrebne, da izpolni svoje cilje.
- (26) Odpraviti bi bilo treba problem širjenja komunikacijskih kanalov, ki se uporabljajo za prenos informacij s področja preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj med državami članicami, saj ovirajo ustrezno in hitro izmenjavo takih informacij ter povečujejo tveganje za varnost osebnih podatkov. Zato bi morala biti uporaba mrežne aplikacije za varno izmenjavo informacij (SIENA), ki jo upravlja in razvija Europol v skladu z Uredbo (EU) 2016/794, obvezna za vse prenose in sporočila na podlagi te direktive, vključno s pošiljanjem zaprosil za informacije enotnim kontaktnim točkam in neposredno pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, posredovanjem informacij na podlagi takih zaprosil ter posredovanjem informacij s strani enotnih kontaktnih točk in pristojnih organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj na lastno pobudo, sporočili o zavrnitvah zaprosil za informacije, pojasnili in podrobnostmi, ter pošiljanjem kopij zaprosil za informacije ali informacij enotnim kontaktnim točkam in Europolu. V ta namen bi morali biti vse enotne kontaktne točke in vsi pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, ki so morebiti vključeni v izmenjave informacij, neposredno povezani s SIENA. Da bi lahko SIENA uporabljali uradniki na terenu, na primer policisti, vključeni v množične policijske preiskave, bi morala, kadar je ustrezno, delovati tudi na mobilnih napravah. V zvezi s tem bi bilo treba določiti kratko prehodno obdobje, da se omogoči popolna uvedba SIENA, saj to pomeni spremembo sedanje ureditve v nekaterih državah članicah in je potrebno usposabljanje osebja. Da bi se upoštevala operativna realnost in se ne bi oviralo dobro sodelovanje med pristojnimi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, bi morale imeti države članice možnost, da svoji enotni kontaktni točki ali pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj dovolijo uporabo drugega varnega komunikacijskega kanala v omejenem številu upravičenih situacij. Kadar države članice svoji enotni kontaktni točki ali pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj zaradi nujnosti zaprosila za informacije dovolijo uporabo drugega komunikacijskega kanala, bi morale, kadar je to izvedljivo in v skladu z operativnimi potrebami, ponovno začeti uporabljati SIENA, ko razmere ne zahtevajo več nujnega odzivanja. Uporaba SIENA ne bi smela biti obvezna za notranje izmenjave informacij v državi članici.
- (27) Za poenostavitev, olajšanje in boljše upravljanje pretoka informacij bi morala vsaka država članica vzpostaviti ali imenovati enotno kontaktno točko. Enotne kontaktne točke bi morale biti pristojne za usklajevanje in podpiranje izmenjav informacij na podlagi te direktive. Vsaka država članica bi morala uradno obvestiti Komisijo o vzpostavitvi ali imenovanju svoje enotne kontaktne točke ter o vsaki njeni spremembi. Komisija bi morala ta uradna obvestila in vse njihove posodobitve objaviti. V odziv na vse večjo potrebo po skupnem spopadanju s čezmejnimi kriminalom, kot so trgovina s prepovedanimi drogami, kibernetika kriminaliteta, trgovina s ljudmi in terorizem, bi morale enotne kontaktne točke zlasti prispevati k zmanjšanju ovir pri pretoku informacij zaradi razdrobljenosti načinov, kako pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj komunicirajo med sabo. Enotnim kontaktnim točkam bi bilo treba dodeliti več posameznih minimalnih nalog in določiti minimalne zmogljivosti, da bi lahko učinkovito izpolnjevale svoje naloge v zvezi z usklajevanjem čezmejnih izmenjav informacij za namene kazenskega pregona na podlagi te direktive.

- (28) Enotne kontaktne točke bi morale imeti dostop do vseh informacij, ki so na voljo v njihovi državi članici, vključno z uporabniku prijaznim dostopom do vseh ustreznih zbirk podatkov in platform Unije ter mednarodnih zbirk podatkov in platform v skladu z ureditvijo, določeno v veljavnem pravu Unije in nacionalnem pravu. Da bi lahko enotne kontaktne točke izpolnile zahteve te direktive, zlasti zahteve v zvezi z roki, bi jim bilo treba zagotoviti ustrezne proračunske in kadrovske vire, vključno z ustreznimi prevajalskimi zmogljivostmi in 24-urnim delovanjem. V zvezi s tem bi lahko sprejemni center, ki lahko pregleduje, obdeluje in posreduje prejeta zaprosila za informacije, povečal njihovo učinkovitost in uspešnost. Enotne kontaktne točke bi morale imeti na voljo tudi stalno razpoložljivost pravosodnih organov, pristojnih za izdajo potrebnih sodnih odobritev. V praksi lahko to poteka na primer z zagotavljanjem fizične prisotnosti takih pravosodnih organov v prostorih enotne kontaktne točke ali njihove funkcionalne razpoložljivosti bodisi v prostorih enotne kontaktne točke bodisi z neposredno razpoložljivostjo na poziv.
- (29) Da bi lahko enotne kontaktne točke učinkovito opravljale svoje funkcije usklajevanja na podlagi te direktive, bi morale biti sestavljene iz osebja iz tistih pristojnih organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, ki jih je treba vključiti zaradi ustrezne in hitre izmenjave informacij na podlagi te direktive. Čeprav vsaka država članica odloča o točni organizaciji in sestavi, ki sta potrebni za izpolnitev navedene zahteve, bi lahko imeli policijski in carinski organi ter drugi pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, ki so odgovorni za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje kaznivih dejanj, pa tudi morebitne kontaktne točke za regionalne in dvostranske urade, kot so uradniki za zvezo in atašeji, premeščeni ali napoteni v druge države članice in ustrezne agencije preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj Unije, kot je Europol, predstavništvo v enotnih kontaktnih točkah. Vendar bi morali zaradi učinkovitega usklajevanja enotne kontaktne točke sestavljati vsaj predstavniki nacionalne enote Europol, urada SIRENE in nacionalnega centralnega urada Interpola, kot so ustanovljeni z ustreznim pravnim aktom Unije ali mednarodnim sporazumom in ne glede na to, da se ta direktiva ne uporablja za izmenjave informacij, ki jih navedeni pravni akti Unije posebej urejajo.
- (30) Glede na posebne zahteve čezmejnega sodelovanja na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, vključno z obdelavo občutljivih informacij v zvezi s tem, je bistveno, da imajo osebe enotnih kontaktnih točk in pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj potrebno znanje in spretnosti za zakonito, učinkovito in uspešno izvajanje svojih funkcij na podlagi te direktive. Zato bi bilo treba zlasti osebju enotnih kontaktnih točk nuditi ustrezne in redne tečaje usposabljanja na ravni Unije in nacionalni ravni, ki ustrezajo njihovim poklicnim potrebam in posebnim ozadjem ter jim olajšajo stike z enotnimi kontaktnimi točkami in pristojnimi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj iz drugih držav članic za potrebe izvajanja pravil iz te direktive, ter jih spodbujati k udeležbi na teh tečajih. V zvezi s tem bi bilo treba posebno pozornost nameniti pravilni uporabi orodij in informacijskih sistemov za obdelavo podatkov, posredovanju znanja o ustreznih pravnih okvirih Unije in nacionalnih pravnih okvirih na področju pravosodja in notranjih zadev, s posebnim poudarkom na varstvu osebnih podatkov, sodelovanju na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj in ravnanju z zaupnimi informacijami, ter jezikih, v katerih je zadevna država članica navedla, da lahko njena enotna kontaktna točka izmenjuje informacije, s čimer bi pripomogli k premagovanju jezikovnih ovir. Za organizacijo usposabljanja bi morale države članice uporabiti tudi morebitne tečaje usposabljanja in ustrezna orodja, ki jih ponuja Agencija Evropske unije za usposabljanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (CEPOL), ustanovljena z Uredbo (EU) 2015/2219 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾, preučiti možnost, da osebe en teden preživijo v Europolu, ter izkoristiti ustrezne ponudbe v okviru programov in projektov, ki se financirajo iz proračuna Unije, kot je program izmenjave CEPOL.
- (31) Osnovna pogoja za učinkovito in uspešno čezmejno sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj na podlagi te direktive, poleg tehničnih spretnosti in pravnega znanja, sta medsebojno zaupanje in skupno razumevanje. Osebni stiki, vzpostavljeni na skupnih operacijah in z izmenjavo strokovnega znanja, omogočajo vzpostavitev zaupanja in razvoj skupne kulture policijskega dela Unije. Države članice bi morale preučiti tudi možnost skupnih tečajev usposabljanja in izmenjav osebja, osredotočenih na prenos znanja o delovnih metodah, preiskovalnih pristopih in organizacijskih strukturah pristojnih organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj v drugih državah članicah.
- (32) Da bi se povečala udeležba na tečajih usposabljanja za osebe enotnih kontaktnih točk in pristojnih organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, bi lahko države članice razmislile tudi o posebnih spodbudah za tako osebe.

⁽⁸⁾ Uredba (EU) 2015/2219 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o Agenciji Evropske unije za usposabljanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (CEPOL) ter nadomestitvi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2005/681/PNZ (UL L 319, 4.12.2015, str. 1).

- (33) Enotne kontaktne točke morajo uvesti in upravljati enotni elektronski sistem upravnega poslovanja z nekaterimi minimalnimi funkcijami in zmogljivostmi, da se jim omogoči uspešno in učinkovito izvajanje vseh njihovih nalog iz te direktive, zlasti kar zadeva izmenjavo informacij. Sistem upravnega poslovanja je sistem delovnega postopka, ki enotnim kontaktnim točkam omogoča vodenje izmenjave informacij. Zaželeno je, da se pri razvoju sistema upravnega poslovanja uporablja standard univerzalnega formata sporočil, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2019/818 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁹⁾.
- (34) Za obdelavo osebnih podatkov v sistemu upravnega poslovanja se uporabljajo pravila iz Direktive (EU) 2016/680. Obdelava zajema hrambo. Zaradi jasnosti in učinkovitega varstva osebnih podatkov bi bilo treba pravila iz navedene direktive podrobneje opredeliti v tej direktivi. Zlasti v zvezi z zahtevo iz Direktive (EU) 2016/680, da se osebni podatki v obliki, ki dopušča identifikacijo posameznikov, na katere se nanašajo, hranijo le toliko časa, kolikor je potrebno za namene, za katere se obdelujejo, bi bilo treba v tej direktivi določiti, da kadar enotna kontaktna točka prejme informacije, izmenjane na podlagi te direktive, ki vsebujejo osebne podatke, bi morala enotna kontaktna točka osebne podatke v sistemu upravnega poslovanja hraniti le, če je to potrebno in sorazmerno za opravljanje njenih nalog v skladu s to direktivo. Kadar ni več tako, bi morala enotna kontaktna točka osebne podatke nepreklicno izbrisati iz sistema upravnega poslovanja. Za zagotovitev, da se osebni podatki hranijo le tako dolgo, kot je potrebno in sorazmerno, v skladu s pravili o rokih hrambe in pregleda iz Direktive (EU) 2016/680, bi morala enotna kontaktna točka redno pregledovati, ali so te zahteve še vedno izpolnjene. V ta namen bi bilo treba prvi pregled opraviti najpozneje šest mesecev po zaključku izmenjave informacij na podlagi te direktive, se pravi po trenutku, ko je bila posredovana zadnja informacija ali ko je bilo izmenjano zadnje sporočilo v zvezi s tem. Vendar zahteve iz te direktive v zvezi s takim pregledom in izbrisom ne bi smele vplivati na možnost nacionalnih organov, pristojnih za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, da osebne podatke hranijo v svojih nacionalnih kazenskih evidencah na podlagi nacionalnega prava in v skladu s pravom Unije, zlasti z Direktivo (EU) 2016/680.
- (35) Za pomoč enotnim kontaktnim točkam in pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj pri izmenjavi informacij na podlagi te direktive ter za spodbujanje skupne evropske policijske kulture med državami članicami bi morale države članice spodbujati praktično sodelovanje med svojimi enotnimi kontaktnimi točkami in pristojnimi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj. Svet bi moral zlasti vsaj enkrat letno organizirati srečanja vodij enotnih kontaktnih točk za izmenjavo izkušenj in dobre prakse v zvezi z izmenjavo informacij za namene te direktive. Druge oblike sodelovanja bi morale vključevati pripravo priročnikov o izmenjavi informacij na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, pripravo nacionalnih vodnikov o neposredno in posredno dostopnih informacijah, enotnih kontaktnih točkah, imenovanih organih preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj in jezikovni ureditvi ali drugih dokumentov o skupnih postopkih, obravnavo težav v zvezi s potekom dela, ozaveščanje o posebnostih relevantnih pravnih okvirov in, kot je ustrezno, organizacijo srečanj med ustreznimi enotnimi kontaktnimi točkami.
- (36) Da bi se omogočila potrebno spremljanje in ocenjevanje uporabe te direktive, bi bilo treba od držav članic zahtevati, da zberejo in Komisiji letno zagotovijo določene podatke v zvezi z izvajanjem te direktive. Ta zahteva je potrebna zlasti za odpravo pomanjkanja primerljivih podatkov za količinsko opredelitev ustreznih čezmejnih izmenjav informacij med pristojnimi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, olajšuje pa tudi obveznost poročanja Komisije glede izvajanja te direktive. Podatki, zahtevani za ta namen, bi morali biti samodejno ustvarjeni v sistemu upravnega poslovanja in SIENA.

⁽¹⁹⁾ Uredba (EU) 2019/818 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja, azila ter migracij in spremembi uredb (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 ter (EU) 2019/816 (UL L 135, 22.5.2019, str. 85).

- (37) Čezmejna narava mednarodnega kriminala in terorizma od držav članic zahteva, da druga drugi pomagajo pri preprečevanju, odkrivanju ali preiskovanju takih kaznivih dejanj. Ker cilja te direktive, in sicer zagotavljanja ustreznega in hitrega pretoka informacij med pristojnimi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj in Europolom, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov ukrepa lažje dosežejo na ravni Unije z vzpostavitvijo skupnih pravil in skupne kulture izmenjave informacij ter prek sodobnih orodij in komunikacijskih kanalov, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (38) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁰⁾ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 7. marca 2022.
- (39) Ta direktiva gradi na vrednotah, na katerih temelji Unija, kot so določene v členu 2 PEU, vštveši načelo pravne države, svobodo in demokracijo. Ta direktiva spoštuje tudi temeljne pravice in zaščitne ukrepe ter upošteva načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), predvsem pravico do svobode in varnosti, do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja in do varstva osebnih podatkov iz členov 6, 7 in 8 Listine ter člena 16 PDEU. Vsaka obdelava osebnih podatkov na podlagi te direktive bi morala biti omejena na tisto, kar je nujno potrebno in sorazmerno, zanj pa bi morali veljati jasni pogoji, stroge zahteve in učinkovit nadzor s strani nacionalnih nadzornih organov, vzpostavljenih z Direktivo (EU) 2016/680, in Evropskega nadzornika za varstvo podatkov, kadar je ustrezno, v skladu z njihovimi pooblastili.
- (40) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njej ne uporablja. Ker ta direktiva nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to direktivo, odloči, ali jo bo prenesla v svoje nacionalno pravo.
- (41) Irska sodeluje pri tej direktivi v skladu s členom 5(1) Protokola št. 19 o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije, ki je priložen PEU in PDEU, in členom 6(2) Sklepa Sveta 2002/192/ES⁽²¹⁾.
- (42) Ta direktiva za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda⁽²²⁾, ki spadajo na področje iz člena 1, točka H, Sklepa Sveta 1999/437/ES⁽²³⁾.
- (43) Ta direktiva za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda⁽²⁴⁾, ki spadajo na področje iz člena 1, točka H, Sklepa Sveta 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/149/PNZ⁽²⁵⁾.

⁽²⁰⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

⁽²¹⁾ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

⁽²²⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽²³⁾ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

⁽²⁴⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁽²⁵⁾ Sklep Sveta 2008/149/PNZ z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske unije (UL L 53, 27.2.2008, str. 50).

- (44) Ta direktiva za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije ⁽²⁶⁾ k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz člena 1, točka H, Sklepa Sveta 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/349/EU ⁽²⁷⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva določa harmonizirana pravila za ustrezno in hitro izmenjavo informacij med pristojnimi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj.

Ta direktiva določa zlasti pravila o:

- (a) zaprosilih za informacije, predloženih enotnim kontaktnim točkam, ki jih vzpostavijo ali imenujejo države članice, zlasti v zvezi z vsebino takih zaprosil, posredovanjem informacij na podlagi takih zaprosil, delovnimi jeziki enotnih kontaktnih točk, obveznimi roki za posredovanje zaprosenih informacij in razlogi za zavrnitev takih zaprosil;
- (b) posredovanju ustreznih informacij, ki jih država članica na lastno pobudo posreduje enotnim kontaktnim točkam ali pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj drugih držav članic, zlasti v zvezi s primeri in načinom, kako se take informacije posredujejo;
- (c) privzetem komunikacijskem kanalu, ki ga je treba uporabiti za vse izmenjave informacij na podlagi te direktive, in informacijah, ki jih je treba posredovati enotnim kontaktnim točkam v zvezi z neposrednimi izmenjavami informacij med pristojnimi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj;
- (d) vzpostavitvi ali imenovanju in organiziranju, nalogah, sestavi in zmogljivostih enotnih kontaktnih točk posameznih držav članic, tudi v zvezi z uvajanjem in delovanjem enotnega elektronskega sistema upravnega poslovanja za izvajanje njihovih nalog na podlagi te direktive.

2. Ta direktiva se ne uporablja za izmenjavo informacij med pristojnimi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj, ki jih posebej urejajo drugi pravni akti Unije. Brez poseganja v obveznosti iz te direktive ali drugih pravnih aktov Unije lahko države članice sprejmejo ali ohranijo določbe, ki dodatno olajšujejo izmenjavo informacij s pristojnimi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj drugih držav članic za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj, vključno z dvostranskimi ali večstranskimi dogovori.

⁽²⁶⁾ UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

⁽²⁷⁾ Sklep Sveta 2011/349/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi zlasti s pravosodnim sodelovanjem v kazenskih zadevah in policijskim sodelovanjem, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 1).

3. Ta direktiva ne nalaga nobene obveznosti državam članicam v zvezi s:
- (a) pridobivanjem informacij s prisilnimi ukrepi;
 - (b) shranjevanjem informacij izključno za namen njihovega posredovanja pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj drugih držav članic;
 - (c) posredovanjem informacij pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj drugih držav članic, ki se uporabljajo kot dokaz v sodnih postopkih.
4. Ta direktiva ne določa nobene pravice do uporabe informacij, posredovanih v skladu s to direktivo, kot dokaz v sodnih postopkih. Država članica, ki posreduje informacije, lahko privoli v njihovo uporabo kot dokaz v sodnih postopkih.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi:

- (1) „pristojni organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj“ pomeni kateri koli policijski, carinski ali drugi organ držav članic, ki je na podlagi nacionalnega prava pristojen za izvajanje nalog ter pooblastil in sprejemanje prisilnih ukrepov za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj, ali kateri koli organ, ki sodeluje v skupnih telesih, ki sta jih ustanovili dve ali več držav članic za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj, izključuje pa agencije ali enote, ki se ukvarjajo predvsem z vprašanji nacionalne varnosti, in uradnike za zvezo, dodeljene na podlagi člena 47 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma;
- (2) „imenovani organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj“ pomeni pristojni organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, ki je pooblaščen za predložitev zaprosil za informacije enotnim kontaktnim točkam drugih držav članic v skladu s členom 4(1);
- (3) „hudo kaznivo dejanje“ pomeni kar koli od naslednjega:
 - (a) kaznivo dejanje iz člena 2(2) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ ⁽²⁸⁾;
 - (b) kaznivo dejanje iz člena 3(1) ali (2) Uredbe (EU) 2016/794;
- (4) „informacije“ pomeni vsako vsebino, ki se nanaša na eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, dejstev ali okoliščin, ki so pomembne za pristojne organe preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj za namene izvajanja njihovih nalog preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj na podlagi nacionalnega prava, všteti zbiranje kriminalističnih obveščevalnih podatkov;
- (5) „razpoložljive informacije“ pomeni neposredno dostopne in posredno dostopne informacije;
- (6) „neposredno dostopne informacije“ pomeni informacije v zbirki podatkov, do katere lahko enotna kontaktna točka ali pristojni organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj države članice, ki je zaprosena za informacije, neposredno dostopa;
- (7) „posredno dostopne informacije“ pomeni informacije, ki jih enotna kontaktna točka ali pristojni organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj države članice, ki je zaprosena za informacije, lahko pridobi od drugih javnih organov ali zasebnih strank s sedežem v tej državi članici, kadar je to dovoljeno in v skladu z nacionalnim pravom, brez prisilnih ukrepov;
- (8) „osebni podatki“ pomeni osebne podatke, kot so opredeljeni v členu 3, točka 1, Direktive (EU) 2016/680.

⁽²⁸⁾ Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, 18.7.2002, str. 1).

Člen 3

Načela glede izmenjave informacij

Vsaka država članica v zvezi z vsemi izmenjavami informacij na podlagi te direktive zagotovi, da:

- (a) se razpoložljive informacije lahko posredujejo enotni kontaktni točki ali pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj drugih držav članic („načelo razpoložljivosti“);
- (b) so pogoji za zaprosanje informacije ter posredovanje informacij enotnim kontaktnim točkam in pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj drugih držav članic enakovredni tistim, ki se uporabljajo za zaprosanje in posredovanje podobnih informacij v tej državi članici („načelo enakovrednega dostopa“);
- (c) zaščititi informacije, posredovane svoji enotni kontaktni točki ali pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, ki so označene kot zaupne, v skladu z zahtevami iz svojega nacionalnega prava, ki zagotavljajo podobno raven zaupnosti kot nacionalno pravo države članice, iz katere prihajajo informacije („načelo zaupnosti“);
- (d) kadar so bile zaprosene informacije prvotno pridobljene od druge države članice ali tretje države, take informacije posreduje drugi državi članici ali Europolu le s soglasjem države članice ali tretje države, ki je prvotno posredovala informacije, in v skladu s pogoji, ki jih ta določi za njihovo uporabo („načelo lastništva podatkov“);
- (e) osebne podatke, izmenjane na podlagi te direktive, za katere se ugotovi, da so netočni, nepopolni ali neposodobljeni, izbriše ali popravi ali omeji njihovo obdelavo, kot je primerno, in da je vsak prejemnik o tem obveščen brez odlašanja („načelo zanesljivosti podatkov“).

POGLAVJE II

IZMENJAVA INFORMACIJ PREK ENOTNIH KONTAKTNIH TOČK

Člen 4

Zaprosila za informacije enotnim kontaktnim točkam

1. Države članice zagotovijo, da so zaprosila za informacije, ki jih predložijo njihova enotna kontaktna točka in, kadar tako določa njihovo nacionalno pravo, imenovani organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, enotni kontaktni točki druge države članice, v skladu z zahtevami iz odstavkov 2 do 6.

Države članice Komisiji predložijo seznam njihovih imenovanih organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj. Države članice Komisiji sporočijo vse spremembe tega seznama. Komisija zbirko teh seznamov objavi na spletu in jo posodablja.

Države članice zagotovijo, da kadar njihovi imenovani organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj predložijo zaprosilo za informacijo enotni kontaktni točki druge države članice, pošljejo kopijo tega zaprosila njihovi enotni kontaktni točki.

2. Države članice lahko svojim imenovanim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj za vsak primer posebej dovolijo, da ne pošljejo kopije zaprosila za informacije njihovi enotni kontaktni točki hkrati z njihovo predložitvijo enotni kontaktni točki druge države članice v skladu z odstavkom 1, kadar bi to ogrozilo eno ali več od naslednjega:

- (a) zelo občutljivo preiskavo v teku, pri kateri je za obdelavo informacij potrebna ustrezna raven zaupnosti;
- (b) zadeve v zvezi s terorizmom, ki niso povezane z izrednimi razmerami ali kriznim upravljanjem;
- (c) varnost posameznika.

3. Države članice zagotovijo, da se zaprosila za informacije enotni kontaktni točki druge države članice predložijo le, kadar obstajajo objektivni razlogi za domnevo, da:

- (a) so zaprošene informacije potrebne in sorazmerne za doseglo namena iz člena 1(1), prvi pododstavek, ter
- (b) so zaprošene informacije na voljo tej drugi državi članici.

4. Države članice zagotovijo, da se v vsakem zaprosilu za informacije, predloženem enotni kontaktni točki druge države članice, navede, ali je zaprosilo nujno, v primeru nujnosti pa se navede tudi razloge za nujnost. Tovrstna zaprosila za informacije se štejejo za nujna, kadar glede na vsa upoštevana dejstva in okoliščine obravnavane zadeve obstajajo objektivni razlogi za domnevo, da za zaprošene informacije velja eno ali več od naslednjega:

- (a) informacije so bistvenega pomena za preprečitev neposredne in resne grožnje javni varnosti države članice;
- (b) informacije so potrebne, da bi preprečili neposredno ogroženost življenja ali telesne nedotakljivosti osebe;
- (c) informacije so potrebne za sprejetje odločitve, ki bi lahko vključevala ohranjanje omejevalnih ukrepov, ki pomenijo odvzem prostosti;
- (d) obstaja neposredno tveganje, da bodo informacije postale manj pomembne, če ne bodo nujno posredovane, in se štejejo kot pomembne za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje kaznivih dejanj.

5. Države članice zagotovijo, da zaprosila za informacije, predložena enotni kontaktni točki druge države članice, vsebujejo vse podrobnosti, ki so potrebne, da jih je mogoče ustrezno in hitro obdelati v skladu s to direktivo, vključno vsaj naslednje:

- (a) natančen opis zaprošenih informacij, ki so tako podrobne, kot je to v danih okoliščinah razumno mogoče;
- (b) opisom namena, za katerega se informacije zaprosijo, vključno z opisom dejstev in navedbo zadevnega kaznivega dejanja;
- (c) objektivnimi razlogi, v skladu s katerimi se domneva, da so zaprošene informacije na voljo zaproseni državi članici;
- (d) kadar je ustrezno, pojasnilom povezave med namenom, za katerega se informacije zaprosijo, in vsako fizično ali pravno osebo ali subjektom, na katerega se informacije nanašajo;
- (e) kadar je ustrezno, razlogi, zaradi katerih se zaprosilo v skladu z odstavkom 4 šteje za nujno;
- (f) omejitvami uporabe informacij, navedenih v zaprosilu, za namene, ki niso tisti, za katere so bile zaprošene.

6. Države članice zagotovijo, da se zaprosila za informacije enotni kontaktni točki druge države članice predložijo v enem od jezikov, vključenih na seznam, ki ga je pripravila ta druga država članica v skladu s členom 11.

Člen 5

Posredovanje informacij enotnim kontaktnim točkam na podlagi zaprosil

1. Države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka čim prej posreduje informacije, zaprošene v skladu s členom 4, v vsakem primeru pa v naslednjih rokih, kot je ustrezno:

- (a) v osmih urah v primeru nujnih zaprosil v zvezi z neposredno dostopnimi informacijami;
- (b) v treh koledarskih dneh v primeru nujnih zaprosil v zvezi s posredno dostopnimi informacijami;
- (c) v sedmih koledarskih dneh v primeru vseh drugih zaprosil.

Roki iz prvega pododstavka začnejo teči takoj po prejemu zaprosila za informacije.

2. Kadar lahko država članica na podlagi svojega nacionalnega prava v skladu s členom 9 zaprosene informacije posreduje šele po pridobitvi sodne odobritve, lahko ta država članica odstopa od rokov, določenih v odstavku 1 tega člena, če je to potrebno za pridobitev take odobritve. V takih primerih države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka stori oboje od naslednjega:

- (a) nemudoma obvesti enotno kontaktno točko ali, kadar je ustrezno, imenovani organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj države članice prosilke o pričakovani zamudi, pri čemer navede, kako dolgo bo trajala, in razloge zanj;
- (b) pozneje enotno kontaktno točko ali, kadar je ustrezno, imenovani organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj države članice prosilke redno obvešča in zaprosene informacije posreduje čim prej po pridobitvi sodne odobritve.

3. Države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka informacije, zaprosene v skladu s členom 4, enotni kontaktni točki ali, kadar je ustrezno, imenovanemu organu preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj države članice prosilke posreduje v jeziku, v katerem je bilo to zaprosilo za informacije predloženo v skladu s členom 4(6).

Države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka izvod zaprosenih informacij pošlje enotni kontaktni točki države članice prosilke hkrati s tem, ko zaprosene informacije pošlje imenovanemu organu preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj te države članice.

Države članice lahko svoji enotni kontaktni točki dovolijo, da kadar posreduje informacije imenovanim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj druge države članice v skladu s tem členom, kopije teh informacij ne pošlje hkrati tudi enotni kontaktni točki te druge države članice, kadar bi to ogrozilo eno ali več od naslednjega:

- (a) zelo občutljivo preiskavo v teku pri kateri je za obdelavo informacij potrebna ustrezna raven zaupnosti;
- (b) zadeve v zvezi s terorizmom, ki niso povezane z izrednimi razmerami ali kriznim upravljanjem;
- (c) varnost posameznika.

Člen 6

Zavrnitev zaprosil za informacije

1. Države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka posredovanje informacij, zaprosenih v skladu s členom 4, zavrne le, če obstaja kateri koli od naslednjih razlogov:

- (a) zaprosene informacije enotni kontaktni točki in pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj zaprosene države članice niso na voljo;
- (b) zaprosilo za informacije ne izpolnjuje zahtev iz člena 4;
- (c) sodna odobritev, ki se zahteva na podlagi nacionalnega prava zaprosene države članice v skladu s členom 9, je bila zavrnjena;
- (d) zaprosene informacije pomenijo osebne podatke, ki niso podatki, ki spadajo v kategorije osebnih podatkov iz člena 10, točka (b);
- (e) ugotovljeno je bilo, da so zaprosene informacije netočne, nepopolne ali neposodobljene in jih ni mogoče posredovati v skladu s členom 7(2) Direktive (EU) 2016/680;
- (f) obstajajo objektivni razlogi za domnevo, da bi posredovanje zaprosenih informacij:
 - (i) bilo v nasprotju z bistvenimi interesi nacionalne varnosti zaprosene države članice ali jim škodovalo;
 - (ii) ogrozilo uspeh preiskave kaznivega dejanja v teku ali varnost posameznika;
 - (iii) neupravičeno škodovalo zaščitenim pomembnim interesom pravne osebe;

- (g) zaprosilo se nanaša na:
- (i) kaznivo dejanje, za katerega je na podlagi prava zaprosene države članice najvišja predvidena zaporna kazen enega leta ali manj, ali
 - (ii) zadevo, ki na podlagi prava zaprosene države članice ni kaznivo dejanje;
- (h) zaprosene informacije so bile prvotno pridobljene od druge države članice ali od tretje države in ta država članica ali tretja država ni dala soglasja za posredovanje teh informacij.

Države članice pri ocenjevanju, ali je zaprosilo za informacije, predloženo njihovi enotni kontaktni točki v skladu s zahtevami, določenimi v členu 4, zlasti pa pri ocenjevanju, ali gre za očitno kršitev temeljnih pravic, ravnajo s potrebno skrbnostjo.

Zavrnitev zaprosila za informacije vpliva le na tisti del zaprosenih informacij, za katerega veljajo razlogi iz prvega pododstavka, in, kadar je ustrezno, ne vpliva na obveznost glede posredovanja drugih delov informacij v skladu s to direktivo.

2. Države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka v rokih, določenih v členu 5(1), obvesti enotno kontaktno točko ali, kadar je ustrezno, imenovani organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj države članice prosilke o zavrnitvi zaprosila za informacije, pri čemer navede razloge za to.

3. Države članice po potrebi zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka od enotne kontaktne točke ali, kadar je ustrezno, imenovanega organa preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj države članice prosilke nemudoma zaprosi za pojasnila ali podrobnosti, potrebne za obdelavo zaprosila za informacije, ki bi ga sicer bilo treba zavrniti.

Tek rokov, določenih v členu 5(1), se začasno prekine v trenutku, ko enotna kontaktna točka ali, kadar je ustrezno, imenovani organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj države članice prosilke prejme zaprosilo za pojasnila ali podrobnosti, do trenutka, ko so zaprosena pojasnila ali podrobnosti posredovana.

4. Zavrnitev zaprosil za informacije, razlogi za tako zavrnitev, zaprosilo za pojasnila ali podrobnosti ter pojasnila ali podrobnosti iz odstavka 3 tega člena ter vsa druga sporočila v zvezi z zaprosili za informacije, predloženimi enotni kontaktni točki druge države članice, se posredujejo v jeziku, v katerem je bilo to zaprosilo predloženo v skladu s členom 4(6).

POGLAVJE III

DRUGE IZMENJAVE INFORMACIJ

Člen 7

Posredovanje informacij na lastno pobudo

1. Države članice lahko prek svoje enotne kontaktne točke ali prek svojih pristojnih organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj enotnim kontaktnim točkam ali pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj drugih držav članic informacije, ki so jim na voljo, posredujejo na lastno pobudo, kadar obstajajo objektivni razlogi za domnevo, da bi lahko bile take informacije pomembne za te druge države članice za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj.

2. Države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka ali njihovi pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj enotnim kontaktnim točkam ali pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj drugih držav članic informacije, ki so jim na voljo posredujejo na lastno pobudo, kadar obstajajo objektivni razlogi za domnevo, da bi lahko bile take informacije pomembne za te druge države članice za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja hudih kaznivih dejanj. Taka obveznost pa ne obstaja, če se v zvezi s takimi informacijami uporabljajo razlogi iz člena 6(1), točka (c) ali (f).

3. Države članice zagotovijo, da kadar njihova enotna kontaktna točka ali njihovi pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj enotni kontaktni točki druge države članice informacije posredujejo na lastno pobudo v skladu z odstavkom 1 ali 2, to storijo v enem od jezikov, vključenih na seznam, ki ga je pripravila ta druga država članica v skladu s členom 11.

Države članice zagotovijo, da kadar njihova enotna kontaktna točka pristojnemu organu preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj druge države članice informacije posreduje na lastno pobudo, kopijo teh informacij hkrati pošlje tudi enotni kontaktni točki te druge države članice.

Države članice zagotovijo, da kadar njihovi pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj posredujejo drugi državi članici informacije na lastno pobudo, kopijo teh informacij hkrati pošljejo tudi enotni kontaktni točki svoje države članice in, kadar je ustrezno, enotni kontaktni točki te druge države članice.

4. Države članice lahko svojim pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj dovolijo, da kadar posredujejo informacije enotni kontaktni točki ali pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj druge države članice v skladu s tem členom, kopije teh informacij ne pošljejo hkrati tudi enotni kontaktni točki svoje države članice ali enotni kontaktni točki te druge države članice, kadar bi to ogrozilo eno ali več od naslednjega:

- (a) zelo občutljivo preiskavo v teku pri kateri je za obdelavo informacij potrebna ustrezna raven zaupnosti;
- (b) zadeve v zvezi s terorizmom, ki niso povezane z izrednimi razmerami ali kriznim upravljanjem;
- (c) varnost posameznika.

Člen 8

Izmenjave informacij na podlagi zaprosil, predloženih neposredno pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj

1. Države članice zagotovijo, da kadar njihova enotna kontaktna točka predloži zaprosilo za informacije neposredno pristojnemu organu preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj druge države članice, hkrati pošlje kopijo tega zaprosila tudi enotni kontaktni točki te druge države članice. Države članice zagotovijo, da kadar eden od njihovih pristojnih organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj posreduje informacije na podlagi takega zaprosila, hkrati pošlje kopijo teh informacij tudi enotni kontaktni točki svoje države članice.

2. Države članice zagotovijo, da kadar eden od njihovih pristojnih organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj predloži zaprosilo za informacije ali posreduje informacije na podlagi takega zaprosila neposredno pristojnemu organu preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj druge države članice, hkrati pošlje kopijo tega zaprosila ali teh informacij tudi enotni kontaktni točki svoje države članice in enotni kontaktni točki te druge države članice.

3. Države članice lahko svoji enotni kontaktni točki ali pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj dovolijo, da kopij zaprosil ali informacij iz odstavka 1 ali 2 ne pošljejo, kadar bi to ogrozilo eno ali več od naslednjega:

- (a) zelo občutljivo preiskavo v teku pri kateri je za obdelavo informacij potrebna ustrezna raven zaupnosti;
- (b) zadeve v zvezi s terorizmom, ki niso povezane z izrednimi razmerami ali kriznim upravljanjem;
- (c) varnost posameznika.

POGLAVJE IV

DODATNA PRAVILA O POSREDOVANJU INFORMACIJ NA PODLAGI POGLAVIJ II IN III

Člen 9

Sodna odobritev

1. Država članica za posredovanje informacij enotni kontaktni točki ali pristojnemu organu preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj drugih držav članic na podlagi poglavja II ali III ne zahteva sodne odobritve, kadar njeno nacionalno pravo ne zahteva take sodne odobritve za posredovanje podobnih informacij v tej državi članici.
2. Države članice zagotovijo, da kadar se lahko na podlagi njihovega nacionalnega prava enotni kontaktni točki ali pristojnemu organu preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj drugih držav članic na podlagi poglavja II ali III informacije posredujejo samo po sodni odobritvi, njihova enotna kontaktna točka ali njihovi pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj nemudoma sprejmejo vse potrebne ukrepe v skladu z njihovim nacionalnim pravom za čim prejšnjo pridobitev take sodne odobritve.
3. Zaposila za izdajo sodne odobritve iz odstavka 2 se ocenijo, o njih pa se odloči v skladu z nacionalnim pravom države članice pristojnega pravosodnega organa.

Člen 10

Dodatna pravila za informacije, ki vsebujejo osebne podatke

Države članice zagotovijo, da kadar njihova enotna kontaktna točka ali njihovi pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj posredujejo informacije na podlagi poglavja II ali III, ki vsebujejo osebne podatke:

- (a) so osebni podatki točni, popolni in posodobljeni v skladu s členom 7(2) Direktive (EU) 2016/680;
- (b) so kategorije zagotovljenih osebnih podatkov po kategoriji posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, še naprej omejene na tiste, ki so navedene v oddelku B Priloge II k Uredbi (EU) 2016/794, ter potrebne in sorazmerne za izpolnitev namena zaprosila;
- (c) njihova enotna kontaktna točka ali njihovi pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj hkrati, in če je mogoče, posredujejo potrebne elemente, ki enotni kontaktni točki ali pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj druge države članice omogočijo, da lahko oceni stopnjo točnosti, popolnosti in zanesljivosti osebnih podatkov ter obseg, v katerem so osebni podatki posodobljeni.

Člen 11

Seznam jezikov

1. Države članice določijo in posodabljaajo seznam z enim ali več jeziki, v katerih lahko njihova enotna kontaktna točka izmenjuje informacije. Ta seznam vključuje angleščino.
2. Države članice seznam iz odstavka 1 in vse njegove posodobitve posredujejo Komisiji. Komisija zbirko teh seznamov objavi na spletu in jo posodablja.

Člen 12

Posredovanje informacij Europolu

1. Države članice zagotovijo, da kadar njihova enotna kontaktna točka ali njihovi pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj pošljejo zaprosila za informacije, posredujejo informacije na podlagi takih zaprosil ali posredujejo informacije na lastno pobudo na podlagi poglavja II ali III te direktive, osebje njihove enotne kontaktne točke ali pristojnih organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj za vsak primer posebej in ob upoštevanju člena 7(7) Uredbe (EU) 2016/794 tudi oceni, ali je treba kopijo zaprosil za informacije ali kopijo posredovanih informacij poslati Europolu, če informacije, na katere se sporočilo nanaša, zadevajo kazniva dejanja, ki spadajo med cilje Europolu, določena v členu 3 Uredbe (EU) 2016/794.

2. Kadar se na podlagi odstavka 1 tega člena kopija zaprosila za informacije ali kopija informacij pošlje Europolu, države članice zagotovijo, da se mu ustrezno sporočijo tudi nameni obdelave informacij in morebitne omejitve te obdelave na podlagi člena 19 Uredbe (EU) 2016/794. Države članice zagotovijo, da se informacije, ki so jih prvotno pridobile od druge države članice ali tretje države, pošljejo Europolu na podlagi odstavka 1 tega člena le, kadar ta druga država članica ali ta tretja država s tem soglaša.

Člen 13

Varen komunikacijski kanal

1. Države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka ali njihovi pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj pri pošiljanju zaprosil za informacije, posredovanju informacij na podlagi takih zaprosil ali posredovanju informacij na lastno pobudo na podlagi poglavja II ali III ali na podlagi člena 12 uporabljajo Europolovo mrežno aplikacijo za varno izmenjavo informacij (SIENA).

2. Države članice lahko svojim enotnim kontaktnim točkam ali svojim pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj dovolijo, da ne uporabljajo SIENA za pošiljanje zaprosil za informacije, posredovanje informacij na podlagi takih zaprosil ali posredovanje informacij na lastno pobudo na podlagi poglavja II ali III ali na podlagi člena 12 v enem ali več od naslednjih primerov:

- (a) za izmenjavo informacij je potrebno sodelovanje tretjih držav ali mednarodnih organizacij ali pa obstajajo objektivni razlogi za domnevo, da bo tako sodelovanje potrebno, tudi prek Interpolovega komunikacijskega kanala;
- (b) zaradi nujnosti zaprosila za informacije je potrebna začasna uporaba drugega komunikacijskega kanala;
- (c) zaradi nepričakovanega tehničnega ali operativnega incidenta njihove enotne kontaktne točke ali njihovi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ne morejo uporabiti SIENA za izmenjavo informacij.

3. Države članice zagotovijo, da so njihova enotna kontaktna točka in njihovi pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, ki bi bili lahko vključeni v izmenjavo informacij na podlagi te direktive, neposredno povezani s SIENA, kadar je ustrezno, tudi prek mobilnih naprav.

POGLAVJE V

ENOTNA KONTAKTNA TOČKA ZA IZMENJAVO INFORMACIJ MED DRŽAVAMI ČLANICAMI

Člen 14

Vzpostavitev ali imenovanje ter naloge in zmogljivosti enotne kontaktne točke

1. Vsaka država članica vzpostavi ali imenuje enotno kontaktno točko. Enotna kontaktna točka je osrednji subjekt, odgovoren za usklajevanje in olajševanje izmenjave informacij na podlagi te direktive.

2. Države članice zagotovijo, da je njihova enotna kontaktna točka opremljena in pooblaščenca za opravljanje vsaj vseh naslednjih nalog:

- (a) prejemanje in ocenjevanje zaprosil za informacije, predloženih v skladu s členom 4, v jezikih, priglasih na podlagi člena 11(2);
- (b) posredovanje zaprosil za informacije zadevnim pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj in, kadar je potrebno, usklajevanje obdelave takih zaprosil med njimi in posredovanje informacij na podlagi takih zaprosil;
- (c) usklajevanje analiziranja in strukturiranja informacij zaradi njihovega posredovanja enotnim kontaktnim točkam in, kadar je ustrezno, pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj drugih držav članic;

- (d) posredovanje informacij drugim državam članicam na podlagi zaprosil ali na lastno pobudo v skladu s členoma 5 in 7;
- (e) zavrnitev posredovanja informacij v skladu s členom 6 in, kadar je potrebno, zaprosanje za pojasnila ali podrobnosti v skladu s členom 6(3);
- (f) pošiljanje zaprosil za informacije enotnim kontaktnim točkam drugih držav članic v skladu s členom 4 in, kadar je potrebno, posredovanje pojasnil ali podrobnosti v skladu s členom 6(3).

3. Države članice zagotovijo, da:

(a) njihova enotna kontaktna točka:

- (i) ima dostop do vseh informacij, ki so na voljo njihovim pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, če je to potrebno za opravljanje njenih nalog na podlagi te direktive;
- (ii) opravlja naloge 24 ur na dan in 7 dni v tednu;
- (iii) ima zagotovljeno usposobljeno osebje, primerna operativna orodja, tehnične in finančne vire, infrastrukturo in zmogljivosti, tudi za prevajanje, ki so potrebni za ustrezno, učinkovito in hitro opravljanje njenih nalog v skladu s to direktivo, kadar je ustrezno, pa tudi v rokih iz člena 5(1);

(b) so pravosodni organi, pristojni za izdajo sodnih odločitev, ki se zahtevajo na podlagi nacionalnega prava v skladu s členom 9, enotni kontaktni točki na voljo na poziv 24 ur na dan in 7 dni v tednu.

4. Države članice v enem mesecu od vzpostavitve ali imenovanja svoje enotne kontaktne točke o tem uradno obvestijo Komisijo. Komisijo obvestijo tudi o spremembah v zvezi s svojo enotno kontaktno točko.

Komisija uradna obvestila in njihove morebitne spremembe objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 15

Organizacija, sestava in usposabljanje

1. Države članice določijo organizacijo in sestavo svoje enotne kontaktne točke tako, da lahko učinkovito in uspešno opravlja svoje naloge na podlagi te direktive.

2. Države članice zagotovijo, da njihovo enotno kontaktno točko sestavlja osebje njihovih pristojnih organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, katerih sodelovanje je potrebno za ustrezno in hitro izmenjavo informacij na podlagi te direktive, vključno vsaj z naslednjim, če ustrezno pravo ali mednarodni sporazum zadevno državo članico zavezuje k vzpostavitvi ali imenovanju takih enot ali uradov:

- (a) nacionalna enota Europol, ustanovljena s členom 7 Uredbe (EU) 2016/794;
- (b) urad SIRENE, ustanovljen s členom 7(2) Uredbe (EU) 2018/1862;
- (c) nacionalni centralni urad Interpola, ustanovljen s členom 32 Ustanovne listine Mednarodne organizacije kriminalistične policije – Interpol.

3. Države članice zagotovijo, da je osebje njihove enotne kontaktne točke ustrezno usposobljeno za opravljanje svojih nalog na podlagi te direktive. V ta namen države članice osebju svoje enotne kontaktne točke zagotovijo dostop do ustreznega in rednega usposabljanja, zlasti glede naslednjega:

- (a) uporabe orodij za obdelavo podatkov, ki se uporabljajo v okviru enotne kontaktne točke, zlasti SIENA in sistema upravnega poslovanja;
- (b) uporabe prava Unije in nacionalnega prava, ki sta pomembna za dejavnosti enotne kontaktne točke na podlagi te direktive, zlasti o varstvu osebnih podatkov, vključno z Direktivo (EU) 2016/680, o čezmejnem sodelovanju med organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, vključno s to direktivo in Uredbo (EU) 2016/794, in o ravnanju z zaupnimi informacijami;

- (c) uporabe jezikov s seznama, ki ga zadevna država članica pripravi na podlagi člena 11.

Člen 16

Sistem upravnega poslovanja

1. Države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka uporablja in upravlja enotni elektronski sistem upravnega poslovanja kot odložišče, ki enotni kontaktni točki omogoča, da izvaja svoje naloge na podlagi te direktive. Sistem upravnega poslovanja ima najmanj vse naslednje funkcije in zmogljivosti:

- (a) beleženje prejetih in poslanih zaprosil za informacije iz členov 5 in 8 ter vseh drugih sporočil v zvezi s takimi zaprosili z enotnimi kontaktnimi točkami in, kadar je primerno, pristojnimi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj drugih držav članic, vključno z informacijami o zavrnitvah zaprosil za informacije ter zaprosili za pojasnila ali podrobnosti in posredovanjem pojasnil ali podrobnosti iz člena 6(2) oziroma (3);
- (b) beleženje sporočil med enotno kontaktno točko in pristojnimi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj na podlagi člena 14(2), točka (b);
- (c) beleženje zagotavljanja informacij enotni kontaktni točki in, kadar je ustrezno, pristojnim organom preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj drugih držav članic v skladu s členi 5, 7 in 8;
- (d) navzkrižno preverjanje prejetih zaprosil za informacije iz členov 5 in 8 glede na informacije, ki so na voljo enotni kontaktni točki, vključno z informacijami, ki se posredujejo v skladu s členom 5(3), drugi pododstavek, in členom 7(3), drugi pododstavek, ter drugimi ustreznimi informacijami, zabeleženimi v sistemu upravnega poslovanja;
- (e) zagotavljanje ustreznega in hitrega odzivanja na prejeta zaprosila za informacije iz člena 4, zlasti z namenom spoštovanja rokov za posredovanje zaprosenih informacij iz člena 5;
- (f) interoperabilnost s SIENA, zlasti zagotavljanje, da se lahko sporočila, prejeta prek SIENA, beležijo neposredno v sistemu upravnega poslovanja in da se lahko sporočila, poslana prek SIENA, pošljejo neposredno iz sistema upravnega poslovanja;
- (g) priprava statističnih podatkov v zvezi z izmenjavami informacij na podlagi te direktive za namene ocenjevanja in spremljanja, zlasti za namene člena 18;
- (h) zapisovanje dnevnikov o dostopu in drugih dejanjih obdelave v zvezi z informacijami, ki jih vsebuje sistem upravnega poslovanja, za namene odgovornosti in kibernetске varnosti v skladu s členom 25 Direktive (EU) 2016/680.

2. Države članice zagotovijo, da se vsa tveganja na področju kibernetске varnosti v zvezi s sistemom upravnega poslovanja, zlasti v zvezi z njegovo arhitekturo, upravljanjem in nadzorom, obvladujejo in obravnavajo preudarno in učinkovito ter da so določeni ustrezni zaščitni ukrepi pred nepooblaščenim dostopom in zlorabo.

3. Države članice zagotovijo, da sistem upravnega poslovanja vsebuje osebne podatke le tako dolgo, kot je to potrebno in sorazmerno, da lahko enotna kontaktna točka opravi naloge, ki so ji dodeljene na podlagi te direktive, in da se osebni podatki, ki jih vsebuje, naknadno nepreklicno izbrišejo.

4. Države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka prvič pregleda skladnost z odstavkom 3 najpozneje šest mesecev po izmenjavi informacij, zatem pa to opravlja redno.

Člen 17

Sodelovanje med enotnimi kontaktnimi točkami

1. Države članice spodbujajo praktično sodelovanje med svojimi enotnimi kontaktnimi točkami in pristojnimi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj za namene te direktive.

2. Države članice zagotovijo, da se vodje enotnih kontaktnih točk sestanejo vsaj enkrat letno, da ocenijo kakovost sodelovanja med svojimi službami, razpravljajo o potrebnih tehničnih ali organizacijskih ukrepih v primeru težav in, kadar je potrebno, pojasnijo postopke.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 18

Statistični podatki

1. Vsaka država članica do 1. marca vsako leto Komisiji zagotovi statistične podatke o izmenjavah informacij z drugimi državami članicami v predhodnem koledarskem letu na podlagi te direktive.
2. Vsaka država članica zagotovi, da statistični podatki iz odstavka 1 zajemajo vsaj:
 - (a) število zaprosil za informacije, ki so jih predložili njihova enotna kontaktna točka in, kadar je ustrezno, njihovi pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj;
 - (b) število zaprosil za informacije, ki so jih prejeli njihova enotna kontaktna točka in pristojni organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, ter število zaprosil za informacije, na katera so odgovorili, razčlenjeno po nujnih in nenujnih zaprosilih ter razčlenjenih po drugih državah članicah prosilkah;
 - (c) število zaprosil za informacije, ki so bila zavrnjena na podlagi člena 6, razčlenjeno po državah članicah prosilkah in po razlogu za zavrnitev;
 - (d) število zadev, v katerih se je odstopalo od rokov iz člena 5(1), ker je bilo potrebno pridobiti sodno odobritev v skladu s členom 5(2), razčlenjeno po državah članicah, ki so ta zaprosila za informacije predložile.
3. Komisija zbere minimalne statistične podatke, ki jih zagotovijo države članice na podlagi odstavka 2, ter jih da na voljo Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 19

Poročanje

1. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 12. junija 2026 nato pa vsakih pet let po 12. juniju 2027 predloži poročilo, v katerem oceni izvajanje te direktive in ki vsebuje podrobne informacije o tem, kako posamezne države članice izvajajo to direktivo. Pri pripravi poročila Komisija posebno pozornost nameni učinkovitosti izmenjave informacij med pristojnimi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, razlogom za zavrnitev zaprosil za informacije, zlasti kadar zaprosila ne spadajo na področje uporabe ciljev te direktive, ter skladnosti z določbami o varstvu podatkov in posredovanju informacij Europolu.
2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 12. junija 2027 in nato vsakih pet let predloži poročilo o oceni učinkovitosti te direktive, zlasti o njenem učinku na sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, obveznosti iz člena 14(3), točka (a)(iii), in varstvo osebnih podatkov. Komisija upošteva informacije, ki jih zagotovijo države članice, in druge ustrezne informacije v zvezi s prenosom in izvajanjem te direktive, kadar je ustrezno, pa tudi v zvezi s praktičnimi ovirami za njeno učinkovito izvajanje. Komisija na podlagi te ocene določi ustrezne nadaljnje ukrepe, kadar je potrebno, vključno z zakonodajnim predlogom.

Člen 20

Spremembe Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma

Od 12. decembra 2024 se deli členov 39 in 46 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, ki niso bili nadomeščeni z Okvirnim sklepom 2006/960/PNZ, nadomestijo s to direktivo, če se navedena člena nanašata na izmenjavo informacij, ki spadajo na področje uporabe te direktive.

Člen 21

Razveljavitev

Okvirni sklep 2006/960/PNZ se razveljavi 12. decembra 2024.

Sklicevanja na razveljavljeni Okvirni sklep se štejejo za sklicevanje na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi.

Člen 22

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 12. decembra 2024. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Z odstopanjem od prvega odstavka, države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 13, do 12. junija 2027. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se ob sprejetju predpisov iz prvega in drugega pododstavka sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 23

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 24

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 10. maja 2023

Za Evropski parlament
predsednica
R. METSOLA

Za Svet
predsednica
J. ROSWALL

PRILOGA

KORELACIJSKA TABELA

Okvirni sklep Sveta 2006/960/PNZ	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 2
Člen 3	Člena 3 in 9
Člen 4	Člen 5
Člen 5	Člen 4
Člen 6	Členi 11, 12 in 13
Člen 7	Člena 7 in 8
Člen 8	Člen 10
Člen 9	Člen 3
Člen 10	Člen 6
Člen 11	Člen 21
Člen 12	Člen 19
Člen 13	Člen 22